

Thứ ba CN2MV - A

THIÊN CHÚA LÀ CHA CŨ A TÔI - Tin Mừng MT 18, 12-14

SẴN NG VÀ CHIA SẴ : Đón rỗi c Đấng Cứu Thế là đón kẻ bé mọn

LỜI CHÚA: "Anh em nghĩ sao? Ai có mắt trăm con chiên mà có mắt con đi lạc, liệu không để chín mươi chín con kia trên núi mà đi tìm con chiên lạc sao? Và nếu may mà tìm được c, thì Thầy bỏ thớt anh em, ngó i y vui mừng vì con chiên đó, hơn chín mươi chín con không bỏ lạc. Cũng vậy, Cha anh em, Đấng ngự trên trời, không muốn cho mắt ai trong những kẻ bé mọn này phải hỏng mắt. (C. 14)

Nếu bạn nghĩ ta để c để u cho c 18 Tin mừng theo thánh Mát-thêu, nghĩ ta thầy rở ng d ngôn chiên lạc để c tiếp sau câu hỏi của các môn đồ: "Thầy a Thầy, ai là người i lên nhất trong những kẻ trời?" (18, 1). Đức Giêsu không trả i ngay mà lên i trả i theo ba nhịp đ sau:

1) Câu 2-5: Theo kiểu các ngôn s x a, Đức Giêsu trả i trả c hỏi b ng mắt c ch t ng trả ng: "Người i g i mắt em bé đ n, đ t gi a các ông và bỏ o: Thầy bỏ thớt anh em: nếu anh em không trả i nên nh trả em, thì ch ng s đ c vào n c trả i" (c. 3). Qua c ch này, Đức Giêsu đ o lên th b c theo quan niệm của môn đồ. Tiếp theo, Người t gi i thi u mình nh trả nh trả c mắt Chúa Cha, môn đồ cũng phải trả nên nh bé nh em này, thì mắt i là người i lên nhất trong tình yêu của Chúa Cha.

2) Câu 6-9: Vì thánh ý của Chúa Cha là muốn cho mắt i người i lên trong tình yêu của Ngài, cho nên đi u quan trả ng là phải chăm lo săn sóc những bé nh này, b ng cách tránh mắt i g ng mù và mắt i khinh th ng có thể làm chúng sa ngã.

3) Câu 10-14: Ngôn chiên lạc nói đ n kẻ bé mọn và g ng mù (c. 6) hay c m thầy b khinh b (c. 10) và h u qu là đ n đ n xa c ng đ ng vì c ng đ ng không tiếp nh n nó vào cu c s ng

cả thế hàng ngày, và gần cả nó lên trong tình yêu cả Chúa Cha. Chính ra mọi phần tử trong chúng đang đợi chờ để đón nhận thánh ý cả Chúa Cha đã muốn cho tất cả đều lên trong tình yêu cả Ngài, để không còn thấy mình xa lạ nữa, nhưng luôn luôn để đón tiếp, để tôn trọng như một nhân vật đáng nhể.

Chúng ta cũng theo dõi các môn đệ, cả khi họ đi thanh tẩy óc để cả mình. Chúng ta có luôn luôn ý thức mình phải hoạt động theo tiếng gọi cả Chúa Cha để thi hành trách nhiệm, mà Ngài đã trao phó cho chúng ta với danh nghĩa là môn đệ cả Chúa Con và là phần tử cả nước trời không?

Trong đời sống thực tế cả thế hàng ngày, chúng ta có biết tránh mọi gánh nặng, gánh nặng cho những kẻ bé nhỏ không? Có giúp chúng khám phá và lên trong tình yêu cả Chúa Cha không?

Hãy nhớ rằng Đức Giêsu đã tự mình hóa mình với những kẻ bé nhỏ: "Ai tiếp đón một em nhỏ như thế này vì danh Thầy, là tiếp đón chính Thầy" (c. 5).

J.M.R
